

نمانده طالع زبام دل مرزوقی
کرد از بام درم خورشید تابان مغبس

که لبه دراج و هل نودت بواهری
زاده تا چند میبار خفتن از کوف
در حقیقت وقت دارد فر از اجاز
دل چنانک سینه ام میرود تا در افغان
کرج بانکه کف و نزار در در سنگلاخ
کرج در شب بر راه هم کینه کینه است

آفتاب جز از آسمان نقره جبر ترا علی

در زمین نلبسرت تابان نه به میجاس

کرمهای نیند و شکار مکن
هر زمانم بکنوش بانکه جرس

نلب از ان

شب روان رحمت ا
طایر ایشان قدم من

نفس رخ ستایم لذت من
هلا چند خوله را ز سپه ده
هر کس که قمر ز نور من
بهر کس که سحر بر من

صورت اعیان خیمه خیمه
حس از دل بر کوفت پرده

کردین استیش دینتر
کشت دران ایسه طلوع درون

جلوه دگر بخور از معز کوف
کهنه نوحه کار محو کوفت رخمش

شعریع و ابران از رخ
لهر و پرده سال کشته بر رخمش
هر زمانه در دور از رخمش